

WSPÓLNOTA W MISJI

biuletyn Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego w Polsce

Nr 61

maj–czerwiec–lipiec–sierpień 2003

Warszawa

*Maryjo, Matko nadziei,
bądź z nami na naszych drogach!*

*Naucz nas głosić Boga żywego;
pomóż nam dawać świadectwo Jezusowi,
jedynemu Zbawcy;
spraw, byśmy służyli bliźniemu,
otwierali się na potrzebujących,
wprowadzali pokój,
z zapalem budowali świat bardziej sprawiedliwy;
wstawiaj się za nami, którzy działamy w historii,
pewni, że plan Ojca się wypełni.*

*Jutrzenko nowego świata,
okaż się Matką nadziei i czuwaj nad nami!
Czuwaj nad Kościołem w Europie:
niech będzie odzwierciedleniem Ewangelii;
niech będzie autentycznym miejscem komunii;
niech żyje swoją misją
głoszenia, celebracji i służby
Ewangelii nadziei
dla pokoju i radości wszystkich.*

*Królowo pokoju,
strzeż ludzkości trzeciego tysiąclecia!
Czuwaj nad wszystkimi chrześcijanami:
niech ufnie zdążają drogą jedności
jako zaczyn zgody na kontynencie.
Czuwaj nad młodzieżą,
nadzieją przyszłego świata;
niech wielkodusznie odpowiada
na wezwanie Jezusa.*

*Czuwaj nad ludźmi odpowiedzialnymi za
narody:
niech podejmują budowanie wspólnego domu,
w którym szanować się będzie godność
i prawa każdego.*

*Maryjo, daj nam Jezusa!
Spraw, abyśmy za Nim szli i kochali Go!
On jest nadzieją Kościoła,
Europy i ludzkości.
On żyje z nami, pośród nas, w swoim Kościele!
Z Tobą mówimy: „Przyjdź, Panie Jezu!”
Niech nadzieja chwały
włana przez Niego w nasze serca
przynosi owoce sprawiedliwości i pokoju!*

Jan Paweł II, z adhortacji *Ecclesia in Europa*

W NUMERZE:

W drodze do Nairobi – cz. IV

Informacje na temat 14. Zgromadzenia Ogólnego WŻCh 2

Przedstawicielka „córek marnotrawnych” – wywiad

z Teresą Błaszkwicz, prezydentem WŻCh w Polsce 5

Warto przeczytać 9

Informacje ze Zgromadzenia Narodowego 10

Co kryją symbole Unii Europejskiej 14

Informacje, prośby, serdeczności 16

Znajdziesz na stronach www 15

Domy rekolekcyjne zapraszają 16

Kalendarium, intencje 20

W drodze do Nairobi – cz. IV

POŚLANI PRZEZ CHRYSYTA, CZŁONKOWIE JEDNEGO CIAŁA

„Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem.” (1 Kor. 12, 12)

W dniach od 30 lipca do 8 sierpnia 2003 roku odbędzie się w Nairobi w Kenii

XIV Zgromadzenie Ogólne Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego.

Poniżej kolejne informacje na temat wspólnego zaangażowania się w jego przygotowanie, (Biuletyn PROJECTS nr 123 z maja 2003 roku).

Aktualne informacje na temat Zgromadzenia i przygotowań można znaleźć na stronie internetowej: <http://www.cvx-clc.net>

Drodzy Przyjaciele w Chrystusie,

Życzymy wam pokoju! Niech Bóg wleje w nasze serca swój pokój, niech zachęci nas, byśmy czynili pokój w naszych rodzinach i poza nimi – w potrzebującym pokoju świecie.

Podczas spotkania Światowej Rady Wykonawczej WŻCh w Rzymie, w dniach 23 lutego – 1 marca obecni byli wszyscy jej członkowie. Był również z nami, kierujący procesem przygotowań do Zgromadzenia w Nairobi, ojciec Paul Vaz SJ z Indii. Przedstawiamy wyniki tego spotkania, aby wspomóc wasze przygotowania, jako że rozpoczynamy właśnie ostatni etap przygotowań i rozeznawania do Zgromadzenia Światowego.

Spotkanie rozpoczęliśmy modlitwą i dzieleniem, żeby mieć jasność i pewność jaki będzie cel Zgromadzenia w Nairobi. Bóg był łaskawy dla nas w tym czasie i spotkanie upłynęło w dobrej atmosferze. W Projects 121 napisaliśmy, że Celem Zgromadzenia jest prośba do Boga o łaskę dojrzenia do bycia wspólnotą apostołską. W czasie spotkania w Rzymie mogliśmy ten temat lepiej wyjaśnić i przeanalizować.

1. CELEM ZGROMADZENIA ŚWIATOWEGO WŻCh W NAIROBI W 2003 ROKU JEST:

* Otrzymanie i przyjęcie wezwania, aby stać się ciałem apostołskim, które dzieli odpowiedzialność w misji.

* Rozważenie i określenie konsekwencji, jakie niesie podjęcie tego wezwania we wszystkich sferach życia.

To wyraźniejsze sformułowanie celu znalazło potwierdzenie w trakcie spotkania, w czasie, gdy pracowaliśmy nad przygotowaniem i programem Zgromadzenia. Będziemy kontynuować opracowywanie programu i ostateczną wersję ustalimy w trakcie naszego spotkania przed Zgromadzeniem.

2. ZGROMADZENIE

W latach, które upłynęły od Zgromadzenia w Itaiici, bardzo się staraliśmy, aby nie stracić z oczu tego

wszystkiego, co się wydarzało w każdej ze wspólnot narodowych. Poprzez te wydarzenia Bóg zapraszał WŻCh do uczynienia kroku naprzód. Odebraliśmy to jako nowy przejaw naszego powołania, doprowadzający nas teraz do rozważenia misji WŻCh jako odpowiedzialności dzielonej przez wszystkich członków wspólnoty.

Innymi słowy, jesteśmy wezwani do życia w misji, rozeznając wolę Bożą w małych grupach lub większych wspólnotach, a następnie dzieląc odpowiedzialność za posyłanie i za bycie postanymi. Dojrzały owoc rozeznania i refleksji ujawnia się, gdy powierzamy członkom wspólnoty konkretną misję. Po postanieniu ich, wspólnota będzie mogła wspierać ich misję i oceniać jej owoce.

To odnowione Boże powołanie wyraża Charyzmat WŻCh, który odstania się nam odpowiednio do znaków czasu. Otrzymując to powołanie wzrosliśmy w naszej świadomości Tego, który nas powołuje i w naszej konsekwencji w akceptowaniu tego powołania.

Każdy z nas jest prowadzony przez pragnienie poznania woli Bożej i życia zgodnie z nią. Modlimy się, by Jego Duch wzmocnił w nas to pragnienie, gdyż powierzenie naszego życia w Jego ręce jest dla nas zmaganiem –wymaga od nas wysiłku, walki. Jako członkowie WŻCh, jesteśmy wezwani, by dzielenie odpowiedzialności w misji stało się naszym sposobem życia, obejmującym wszystko, to czym jesteśmy i co czynimy. Nie jesteśmy wezwani, by po prostu dodać kolejne zadanie do listy osobistych działań, ale jesteśmy zaproszeni, by dokonać rewolucji w całym naszym życiu, oczywiście postępując odpowiedzialnie (zob. *Ćwiczenia Duchowne* 189, 135 i 169).

Taka bardziej radykalna odpowiedź na osobiste wezwanie Pana, ma oddźwięk wspólnotowy na jej narodowym, regionalnym i światowym poziomie. Dzielenie odpowiedzialności za misję jest najlepszym sposobem, by każdy i na każdym szczeblu zrozumiał, że WŻCh zмага się z tym, by być „wspólnotą apostołską” – a nie wspólnotą apostołów.

Bierzemy pod uwagę, że przyjęcie tego wezwania jako prawdziwego priorytetu, wpłynie na wspólnotę narodową. Przypuszczamy, że członkowie Narodowych Rad Wykonawczych zyskają nowe rozumienie powierzonego im kierownictwa. Najprawdopodobniej dostrzegą oni także pilną potrzebę zmian procesu, w którym członkowie są wcielani do wspólnoty oraz formacji oferowanej wszystkim. Pragnienie, aby pomiędzy podstawowymi, osobistymi wyborami i wspólnotowymi sposobami postępowania zaistniała zgodność, może się okazać szczególnie niezbędne w przypadku określania sposobów pozyskiwania ludzi i środków materialnych, koniecznych dla wspólnej misji. Są także wskazania do podjęcia wspólnych wysiłków w dialogu z miejscowym prowincjałem jezuitów, aby posunąć naprzód współpracę apostolską z Towarzystwem Jezusowym.

Ufamy, że na poziomie regionalnym wspólnota narodowa dostrzeże znaczenie bardziej dynamicznych relacji z jej Regionalnym Zespołem Koordynującym poprzez otrzymywanie i ofiarowanie lepszego wsparcia. Takie zespoły zostały już uformowane w Europie, Ameryce Łacińskiej, anglojęzycznej Afryce, na Bliskim Wschodzie, w Ameryce Północnej i w części Azji leżącej nad Pacyfikiem. Są one pomyślane, aby ukierunkowywać międzynarodową współpracę na misję i na formację, której ona wymaga. Jeśli każdy zespół koordynujący będzie okresowo kontaktował się z Moderatorem odpowiedniej Konferencji Prowincjałów Jezuitów, to - czego się spodziewamy się - można będzie po tym oczekiwać wielu owoców.

Powołanie do życia jako "wspólnota apostolska" niesie również następstwa dla Światowej Rady Wykonawczej WŻCh. Zdajemy sobie sprawę jak znaczące jest nowe zrozumienie zobowiązań, jakie podejmują członkowie Rady Wykonawczej, w momencie gdy przyjmą oni wybór na tę funkcję, dokonany przez Zgromadzenie Ogólne. Wyraziliśmy to już w zmianach kryteriów stosowanych przy nominacji kandydatów do Światowej Rady Wykonawczej. (Zob. punkt 3 Regulaminu, poprawiony w sierpniu 2002 i przestany do wspólnot narodowych we wrześniu 2002).

3. PRZYGOTOWANIA I PROGRAM ZGROMADZENIA

Program Zgromadzenia jest zaplanowany według kroków/części przedstawionych w *Projects 121* i zachęcamy was, abyście odnieśli się ponownie do wskazówek do przygotowań nakreślonych w *Projects 121* (punkt 4: A, B, C, D, E, F). Wasze odpowiedzi na pytania wymienione dla każdego z tych kroków będą dla was natchnieniem do dzielenia się podczas waszego uczestnictwa w Zgromadzeniu.

Zespół Przygotowawczy ma za zadanie przygotować całą Wspólnotę Narodową WŻCh, aby poprzez swoich de-

legatów mogła wziąć udział w Zgromadzeniu. To przygotowanie jest istotne dla delegacji narodowych, aby wniosły swój wkład w Zgromadzenie.

Program

- Krok A: Stan WŻCh
- Krok B: Prośba o łaskę odpowiedzenia na wezwanie, by być ciałem apostolskim
- Krok C: Wezwani, aby być "dalekosiężnym" Ciałem Apostolskim (aby WŻCh była Ciałem Apostolskim, które ma sięgać dalej, przekraczać granice konwencjonalnego postępowania – zgodnie z duchem Ewangelii – przyp. red.)
- Krok D: Współpraca z Towarzystwem Jezusowym.
- Krok E: Struktury i procesy w WŻCh jako ciele apostolskim.
- Krok F: Wybór Światowej Rady Wykonawczej.

Ojciec Peter Hans Kolvenbach, asystent kościelny światowej WŻCh i generał Towarzystwa Jezusowego, napisał list do Jezuitów, którzy są zaangażowani w WŻCh na szczeblach narodowych, w którym poprosił ich o opinię na temat stanu WŻCh. Odpowiedzi Jezuitów dostarczą cennych informacji i tematów dla Towarzystwa do podjęcia ich z WŻCh. Delegaci powinni być dobrze poinformowani na temat konkretnych doświadczeń (minionych i bieżących) oraz oczekiwań ich własnej wspólnoty narodowej, a także przygotowani do zagadnienia z Części D, zatytułowanego "Współpraca w misji z Towarzystwem Jezusowym". To pozwoli nam lepiej nawiązać dobry dialog w czasie Zgromadzenia.

Projekt dla struktur

Podczas naszego spotkania sformułowaliśmy wstępny projekt określający struktury potrzebne Światowej WŻCh do tego, by była ciałem apostolskim. Ma on być dalej rozwijany przez Światową Radę Wykonawczą przed spotkaniem w Nairobi. Zostanie on uzupełniony w czasie trwania Zgromadzenia i przedstawiony do rozważenia w części E. Wraz ze zmianami w Światowej Radzie Wykonawczej, rozważane są także inne Struktury mające wspierać i ułatwiać ów proces zachodzący w światowej WŻCh.

Jako pierwszą Zgromadzenie ustanowi „grupę prawniczą”, dając jej mandat oraz wyznaczając czas na refleksję i przygotowanie niezbędnych zmian w Zasadach i Normach Ogólnych, mających zapewnić spójność z historią WŻCh i doświadczeniem światowej WŻCh, nabytym po Zgromadzeniu Ogólnym w Guadalajarze w 1990 r. Wyznaczony limit czasu ma zagwarantować możliwość podjęcia decyzji na następnym Zgromadzeniu Światowym w 2008 r.

Drugą kwestią jest komisja finansowa. W Itaici, w 1998, Zgromadzenie zdecydowało, aby nie wybierać skarbnika i zwróciło się z prośbą do Światowej Rady Wykonawczej o wybranie sposobu zarządzania finansami światowej WŻCh. Na mocy tego uprawnienia:

* Powołaliśmy czteroosobowy Zespół Finansowy posiadający doświadczenie w zagadnieniach finansowych. Zespół ten działał z uprawnieniem doradczym dla Światowej WZCh przez ostatnie trzy lata i okazał się być bardzo pomocnym. Troje spośród członków obecnego zespołu zgodziło się kontynuować to zadanie, jeśli nowa Rada Wykonawcza będzie tego potrzebowała.

(...)

Rozważane jest powołanie innych struktur:

* Regionalne Zespoły Koordynujące (RZK) – mające ustanawiać głębszą więź z Radą Wykonawczą Światowej WZCh, polegającą na większej spójności i przejrzystości zadań i funkcji. RZK pełnią funkcję koordynującą. Nie są strukturą pośredniczącą pomiędzy wspólnotami narodowymi a Światową Radą Wykonawczą.

* Zespół doświadczonych członków WZCh (w różnym wieku) – mające zapewniać ciągłość doświadczenia i wiedzy WZCh, a także większy dostęp do nich. Zespół taki mógłby brać udział w rozważaniach prowadzonych przez nową Radę Wykonawczą oraz wspólnoty narodowe, i podsuwać sposoby angażowania doświadczonych członków WZCh, wraz z ich mądrością i wiedzą, w ciąto apostołskie.

Symbol

Delegacje zaprezentują symbol wyrażający aktualny stan ich Wspólnoty Narodowej WZCh. Posłuchcie się waszą wyobraźnią i bądźcie uczciwi w doborze symbolu, aby przedstawić blaski i cienie waszej rzeczywistości! Jako WZCh mamy tendencję do chowania naszego blasku pod korcem – mamy tendencję, by nie dawać się czytelnie rozpoznać! Możecie użyć trzy- lub czterowyrazowego wyrażenia, aby podkreślić wasz symbol. Symbol każdej ze wspólnot narodowych będzie wystawiony w trakcie rozważania Kroku A, czyli obecnego stanu WZCh. Także podjęte podczas Zgromadzenia dzielenie i pogłębione zrozumienie przyczyni się do wzbogacenia waszego symbolu.

O ile symbol będzie ilustrował waszą wspólnotę narodową, jesteście zachęcani do wzięcia z sobą materiałów, które posłużą do przedstawienia waszej wspólnoty innym. Mogą się one okazać pomocne dla innych delegatów, aby poznać, zrozumieć i podchwycić pomysły waszej wspólnoty oraz aby ułatwić wymianę informacji i doświadczeń. Wasz pokaz może zawierać fotografie i informacje na temat szczególnych projektów czy misji oraz środków, którymi dysponujecie. Może też przedstawiać rzeczywistość, w jakiej funkcjonuje wasza WZCh – społeczną, polityczną, ekonomiczną. Ponieważ miejsca, przeznaczonego na prezentacje, nie będzie wiele, prosimy ponownie - ograniczcie wasze prezentacje, niech będą zwarte i przygotowane z wyobraźnią!

Wspólnoty narodowe, które zostaną zatwierdzone jako pełnoprawni członkowie Zgromadzenia pochodzą

z następujących krajów: z Chorwacji, Nigerii, Puerto Rico, Republiki Dominikany i Wybrzeża Kości Słoniowej.

(...)

4. NASTĘPSTWA ZGROMADZENIA W NAIROBI DLA NARODOWYCH WZCh

Następnym krokiem "po Nairobi" jest przyswojenie i wprowadzenie w czyn postanowień Zgromadzenia przez wspólnoty narodowe. Przygotowanie wspólnoty narodowej jest niezbędne dla członków i całej WZCh, aby mogli przyjąć i przyswoić decyzje podjęte przez Zgromadzenie. W niektórych narodowych WZCh w przeszłości zmiany liderów narodowych i regionalnych i/lub brak zawierzenia delegatom po ich powrocie do domu spowodował brak ciągłości oraz niewielkie, bądź żadne zastosowanie kierunków i postanowień, podjętych przez Zgromadzenie.

W celu uniknięcia takiej sytuacji i w celu zapewnienia ciągłości temu procesowi – aby mogło dojść do wprowadzania postanowień Zgromadzenia, poddajemy narodowym Radom Wykonawczym (i Zespołowi Przygotowawczemu) pod rozagę uformowanie Zespołu Wdrażającego, który działałby po zakończeniu spotkania w Nairobi. Proponujemy, aby członkowie Zespołu Przygotowawczego (lub chociaż kilku z nich) utworzyli taki Zespół Wdrażający pod koniec sierpnia 2003.

5. PODSUMOWANIE

Ufamy, że to powtórzenie dotyczące naszych oczekiwań oraz nowe informacje pomogą wspólnotom narodowym w wystaniu dobrze przygotowanych delegatów, którzy będą mogli:

- zaprezentować symbol przedstawiający rzeczywistość swojej wspólnoty narodowej,
- w pełni uczestniczyć w procesie rozeznawania prowadzonym przez Zgromadzenie Ogólne,
- mieć moc do podejmowania decyzji w Zgromadzeniu i znaleźć poparcie, gdy wrócą do swoich wspólnot narodowych,
- wspierać swoje wspólnoty na etapach przyswajania i wprowadzania w życie postanowień Zgromadzenia w Nairobi. (...)

Bądźmy zjednoczeni w modlitwie i woli, by odpowiedzieć na to, o co Pan nas prosi w tym czasie zmian zachodzących tak w świecie, jak i w apostołskim ciele Światowej Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego. Czekamy na spotkanie z wami w Nairobi. Stańmy się prawdziwie tym, o czym Bóg marzy abyśmy byli!

José Maria Riera i Mary Nolan
W imieniu Światowej Rady Wykonawczej WZCh

PRZEDSTAWICIELKA „CÓREK MARNOTRAWNYCH”

Z TERESĄ BŁASZKIEWICZ,

PREZYDENTEM WZCh W POLSCE,

ROZMAWIA MAREK KWIATKOWSKI

mk. Jak się czułaś kiedy dowiedziałas się, że jesteś jedynym kandydatem na prezydenta WZCh?

tb. Byłam zaskoczona, chyba nie tylko ja? Dlaczego kandydowałam? Nie zdążyliśmy w Toruniu dokończyć procesu rozeznania, na którą z funkcji mam się zdecydować. Kandydowanie do Rady Wykonawczej miało swoje uzasadnienie w podjętych wcześniej działaniach na rzecz Szkoły Lidera. Ale skoro proces rozeznawania nie posunął się do etapu jasnej decyzji i jej potwierdzeń, uznaliśmy, że powinnam zgodzić się kandydować na wszystkie zaproponowane funkcje w RW, przyjmując automatycznie, że potwierdzeniem będzie decyzja Zgromadzenia. Przyznam, że miałam przez chwilę pokusę, by w deklaracji kandydata funkcję prezydenta pominąć, powstrzymało mnie tylko to, że ustalaliśmy we wspólnocie, jak mam postąpić w tej sprawie.

Na Zgromadzeniu Krajowym nowa Rada zostaje od razu rzucona na głęboką wodę, dowiadujecie się że ustępująca Rada pozostawiła wam prowadzenie całego drugiego dnia Zgromadzenia. Jak wtedy się czułaś, najpierw widząc wybrany skład nowej rady, następnie to zadanie?

Kiedy trwały wybory i wyłaniała się Rada Wykonawcza o bardzo jednorodnej strukturze, złożona z 7 dyspozycyjnych kobiet (mężczyźni też kandydowali), to odczuwałam lekkie zaniepokojenie. Kiedy potem w sobotę wieczorem usłyszałam, że następnego dnia to raczej nikt Zgromadzenia już nie prowadzi, myślałam przez chwilę, że to żart. Ale żarty się skończyły i spotkałyśmy się pośpiesznie: Ewa Poleszak i nowa RW, by obmyślić i przygotować tok obrad ostatniego dnia Zgromadzenia. Uświadomiłam sobie wtedy, że prawie w tym samym składzie prowadziłyśmy seminarium w Mielnie 2002. To bardzo pomogło. Podczas niedzielnej sesji miałam już mocne wrażenie, że jesteśmy dość zgraną ekipą.

A jak ci się podoba sam skład obecnej Rady? Po raz pierwszy chyba tworzą ją same kobiety.

Zastanawia mnie w tym raczej coś innego – fakt, że

wszystkie są osobami stanu wolnego oraz to, że cztery spośród nas uczestniczyły w roku 1994 w 30-dniowych CD i to pod kierunkiem obecnego asystenta krajowego WZCh. Wydaje mi się, że w tej kadencji, powinniśmy zastanowić się nad znaczeniem współlistnienia w naszej Wspólnocie osób bezżennych i małżeństw. No i nad statystyką w tej sprawie.... Czy to problem, czy wezwanie do odkrycia?

Rada funkcjonuje już od ponad dwóch miesięcy. Czy role zostały już rozpisane i wiesz kto będzie jakie funkcje pełnił? Szczególnie interesuje mnie funkcja eurolinka.

Role, oprócz wiceprezydentów i skarbnika nie są rozdane. Nie mamy jeszcze przewodniczącego sekretariatu, do końca lipca, pomaga nam Dorota Kulesza-Wrzosek. Rada Wykonawcza spotkała się po raz pierwszy w pełnym składzie na 45 minut, tuż po zakończeniu Zgromadzenia. Kolejne robocze spotkania to: 31 maja i 1 czerwca. Nie próżnujemy. Najwięcej czasu zajęły nam dotąd przygotowania do Zgromadzenia w Nairobi, organizacja

Rady Głównej w Sulejówku, dotknięte zostały też trochę sprawy wewnętrznego funkcjonowania RW. Po raz pierwszy prezydent WZCh jest spoza Warszawy. Wymaga to stworzenia nowej koncepcji organizacji pracy Rady Wykonawczej.

Byłoby dobrze, gdyby można było najpierw określić obowiązki i zadania RW na nowo odczytując Statut. Wtedy łatwiej byłoby myśleć o funkcjach i konkretnych zadaniach. Staramy się iść taką drogą, ale gonią nas terminy i konieczności, jak w przypadku sekretariatu. Obowiązki Eurolinka, kontynuować będzie na razie Ela Gleba.

Jak zapewne wiesz, jesteś postrzegana we wspólnocie jako osoba zdecydowana. Czy można się w związku z tym spodziewać ciebie w roli prezydenta – „żelaznej damy” która będzie chciała ustawić Radę po swojemu?

Wiem, czego bym chciała, natomiast niekoniecznie mam koncepcję jak, ale na to receptą jest praca zespołowa. Chciałabym, byśmy rozeznali, co ta Rada Wykonawcza powinna zrobić dla WZCh w Polsce RW jest organem statutowym i warto na początku kadencji zastanowić się i dokładniej określić, co jest, a co nie jest jej obowiązkiem i zadaniem statutowym. Ten proces już się rozpoczął. Potem zdecydujemy, czy i które osoby spośród członków RW podejmą się określonych w ten sposób zadań oraz czy, i kogo trzeba zaprosić do bliższej współpracy.

Jest naszym pragnieniem, by stworzyć z tej nowej grupy osób wspólnotę „zadaniową”, w której pracuje się zespołowo i stosuje

proces, o jakim ostatnio dużo słychać w WZCh, tzn.: rozeznawanie, postanie, wspieranie, ocena.

Rzeczywiście, w poprzedniej kadencji jasnego zakresu obowiązków dla każdego z członków i samej Rady nie udało nam się ustalić, może poza przewodniczącym Sekretariatu.

Nie mam zamiaru występować w roli zarządzającego, który arbitralnie ustala zakresy obowiązków, mam nadzieję, że udało mi się to naświetlić. Na początku poprzedniej kadencji faktycznie dziwił mnie brak określenia zakresu zadań członków RW, ale teraz widzę to już inaczej. Myślę, że był to dość naturalny bieg wydarzeń, rozpoczął się pewien proces. Ostatnia kadencja RW była pierwszą po uchwaleniu Statutu WZCh w Polsce. Sądzę, że wielu spośród nas dopiero odkrywało i odkrywa Statut oraz jego rolę w życiu wspólnoty. Może teraz nadchodzi czas, by te sprawy uporządkować, obmyślić procedury, wdrożyć....

W jakim stanie jest wspólnota, którą „odbierasz” po poprzedniej Radzie?

Lubię porównania i symbole. Gdyby życie wspólnoty porównać z fazami życia człowieka, to wydaje mi się, że nasza wspólnota jest w okresie dojrzewanania i pewnej „burzy”. Wiele spraw nie jest jeszcze do końca ukształtowanych i uporządkowanych. Dużo jest oznak życia na wielu kierunkach – najbliższy obraz to „stwarzanie z Chaosu”. Jestem przekonana, że w WZCh są ogromne zasoby, po części jeszcze uśpione. Jeśli chodzi o rozpoznanie, do czego Pan Bóg wzywa WZCh, przynajmniej na początku tej kadencji, to moim zdaniem jest to uzdrowienie relacji ze wspólnotą. Chodzi najpierw o dostrzeżenie przez każdego z nas wartości przymierza, które jest bardzo specyficzną formą przynależności. To poprzez przymierze rozpoznamy, czy jesteśmy powołani do tej drogi zaangażowania w Kościele. Odkrywamy coraz jaśniej, że zawie-

Z Elą Wierszyło podczas spotkania Rady Głównej w Warszawie

ramy przymierze z Bogiem poprzez Wspólnotę WZCh, a to jest bardzo głębokie i ma wielkie konsekwencje. Można więc powiedzieć, że praca nad przymierzem jest sposobem na zauważenie sposobu, w jaki relacja między osobą a wspólnotą jest przez Boga uzdrawiana. Ale są to także sprawy organizacyjne. Chodzi mi o rozumienie, czym jest WZCh jako organizacja i coraz lepsze widzenie siebie względem niej – organizacji z pewną misją.

Patrząc na te problemy, które zostały zebrane w formie uchwały podczas Zgromadzenia Krajowego, jakie sprawy są twoim zdaniem najpilniejsze do podjęcia?

Uważam, że odpowiedzi na to pytanie powinna udzielić Rada Główna w sierpniu. Dzisiaj mogę tylko powiedzieć, co dotarło jako pilne do nowego prezydenta podczas Zgromadzenia. Jest to konieczność uporządkowania spraw finansowych. Jawność finansowa jest sprawą dość istotną, bo ułatwia przyjmowanie współodpowiedzialności członkom każdej organizacji.

Podczas Zgromadzenia Krajowego mocno zwrócono uwagę na konkretne problemy we wspólnotcie, jak np. problem ubóstwa i bezrobocia. Są to problemy wymagające chyba także konkretnej odpowiedzi.

Jestem przekonana, że gdy Rada Wykonawcza i Rada Główna pochyliły się nad tym i innymi problemami, to okaże się konieczne powołanie zespołów merytorycznych, może na poziomie krajowym, a może też i lokalnym, bo to tam toczy się konkretne życie, które domaga się od nas takich odpowiedzi.

Do funkcji prezydenta WZCh masz dobre przygotowanie zarówno formacyjne jak i zawodowe, od lat pracując w zarządzaniu. Twoim słabym natomiast punktem jest brak znajomości języków obcych. Wiadomo, że będziemy utrzymywać kontakty z innymi krajami, jest wydawanych wiele materiałów WZCh w innych językach, w jaki sposób masz zamiar rozwiązać ten problem?

W WZCh mamy praktycznie „dwa pokolenia”. Jedno, wychowane już w kraju otwartym na świat, gdzie konieczność używania języków obcych jest bezdyskusyjna, i poprzednie, wychowane za „żelazną kurtyną”, do którego i ja należę. Czy będę uczyć się teraz jakiegoś języka? Jeszcze nie wiem. Oczywiście widzę ten problem. Widzę ponadto konieczność zapewnienia całemu polskiemu WZCh, większego niż dotąd dostępu do materiałów ze świata, bo jesteśmy przecież wspólnotą światową. Warto w tym celu utworzyć w WZCh „zespół tłumaczy”, tak by np. wszystkie numery „Projektów”, czy inne ważniejsze materiały, mógł czytać każdy, kto zechce. Rozmawiałam już o tym z kilkoma osobami, które myślą podobnie.

W ostatnich latach chyba najbardziej znana byłaś jako osoba która wywołała sporo zamieszania swoim pomysłem Szkoły Lidera. Co teraz się z nią stanie? Należy spodziewać się przyspieszenia czy spowolnienia, a może wręcz odłożenia tego projektu?

Nie wiem, co masz na myśli mówiąc: zamieszanie? Chyba nic złego? Struktura WZCh zbudowana jest z liderów. Teraz myślę sobie czasem, że wzorcowe funkcjonowanie struktur może być przyczynkiem do kształcenia się „w ciągu życia” sprawnych i kompetentnych liderów. A więc zajmowanie się przez prezydenta strukturami i ich porządkowaniem będzie też działaniem sprzyjającym Szkole Lidera, nie ma tu sprzeczności. Grupą liderów jest Rada Wykonawcza i Rada Główna. Wydaje mi się, że cała WZCh mogłaby stać się taką organizacją, która w sposób szczególny pielęgnuje talenty do organizowania, przewodzenia oraz towarzyszenia ludziom. W ten sposób praca na rzecz WZCh może stać się jednym z elementów Szkoły. Jeśli potraktować strukturę WZCh jako „element szkoły liderów”, to struktura ta powinna, może bardziej świadomie niż dotąd, otwierać się na talenty poszczególnych osób, nie ignorować ich przechodząc pomimo, a już nie daj Boże tłamsić...

Pozostaje jednak cała praca związana choćby z przygotowaniem kadry dla powstających, ostatnio dość licznie prewspólnot, kto miałby to robić?

Ten ciężar powinny wziąć na siebie docelowo wspólnoty lokalne. A nowe prewspólnoty? Trzeba zastanowić się, co zrobić z takim darem. Nie jest to tylko problem odpowiedzialnych lokalnych, ale problem każdego członka

WZCh w danej wspólnotcie lokalnej. Każdy powinien więc postawić sobie pytanie, czy nie jest to wezwanie dla mnie, czy nie jest to jakiś znak lub zadanie. Jeśli pojawia się 6 nowych prewspólnot, to oznacza to dla mnie, że co najmniej 6 osób zostało już wezwanych i obdarowanych przez Boga do prowadzenia tych grup. Bieda w tym, że nie zawsze odpowiadamy na te wezwania. Taki dar trudno czasem rozpoznać i przyjąć, dopóki nie pojawi się, jako zaproszenie, wyraźna potrzeba. Po roku pracy nad Szkołą Lidera WZCh mogę powiedzieć, że jako organizacja jesteśmy w stanie odpowiedzieć na ujawnione potrzeby animatorów i koordynatorów w rozwoju ich talentów. **Szkoła Lidera kojarzyła mi się też z pewną strukturą, teraz byśmy zatem od niej odeszli?**

Struktur Szkoła Lidera dotąd nie miała. Nie ma więc od czego odchodzić. Być może okaże się, że trzeba je zbudować. Myśl, jaka mi się tu nasuwa, to ta, że w naszym kraju bardzo potrzebni są liderzy życia społecznego i politycznego. Czy coś dla nas z tego wynika? Czas pokaże....

Na razie cierpimy na „niechęć do podejmowania odpowiedzialności”. Jest to według mnie objaw czegoś głębszego, a wspólnoty WZCh mogłyby przecież stawać się „inkubatorami”, gdzie lider sam siebie rozpoznaje. Musiałby on też mieć takie warunki i czas, by móc odkryć (korzystając z doradztwa), czego mu potrzeba i czego powinien się jeszcze nauczyć. W WZCh najpierw trzeba byłoby raczej rozpoznać i nazwać określone zapotrzebowania liderów, a potem tworzyć programy. Póki co, jest u nas odwrotnie, czyli najpierw jest program, a potem szukamy chętnych. Wydaje się, że marnujemy w ten sposób wiele energii, a owoce są mniejsze, niż można byłoby oczekiwać, przy tak dużym nakładzie pracy i czasu zaangażowanych w to osób

Teraz pytanie prozaiczne. Czy, i jak masz zamiar zapewnić wspólnotcie środki finansowe. Jak wiemy potrzeby są ogromne. Fundusze wsparcia świecą pustkami, a ludzie nie mają za co pojechać na rekolekcje... Nie tyle interesuje mnie samo rozdzielanie środków pochodzących ze składek i darowizn, bo lepiej lub gorzej umiemy już to robić. Czy masz natomiast jakieś pomysły na pozyskanie środków dodatkowych?

O sobie mogę powiedzieć tyle, że ze względu na doświadczenia zawodowe, umiem finansami zarządzać. Istnieją już i pojawią się nowe możliwości finansowania organizacji pozarządowych. Trzeba nauczyć się, jak z nich korzystać. Rolą prezydenta jest według mnie przede wszystkim tworzenie ku temu warunków. Z wielką radością, usłyszałam głos Teresy Litwiniak na pierwszym spotkaniu Rady Wykonawczej kiedy powiedziała „...ale ja chyba nie będę księgową, ja jestem raczej od zdobywania pieniędzy!”. Konsekwencją takiego myślenia jest np. zaproszenie skarbników na Radę Główną. Jeśli spotkanie takie dojdzie do skutku, to skarbnicy będą mogli wymienić się doświadczeniami, uzgodnić zasady swojej współpracy, będzie można dowiedzieć się – jak czują się „na swojej działce” i czy potrzebują pomocy, np. w postaci profesjonalnego szkolenia. Mam poczucie, że finanse to obszar, w którym WZCh jest wzywana do nawrócenia, do przyjrzenia się sobie w relacji do pieniędzy. Myślę, że jeżeli będziemy w stanie finansom sprostać, to Bóg nam je da.

Ostatnio coraz częściej jest wysuwany problem informacji we wspólnocie, tworzenia bazy danych o członkach, łączności między nimi...

Trzeba zacząć od samej koncepcji ogólnopolskiego sekretariatu WŻCh. Mnie przychodzi do głowy, że mógłby być sekretarz w każdej wspólnocie lokalnej, człowiek zajmujący się tylko przepływem informacji. Chciałabym, aby WŻCh zastanowiła się nad tym, bo przepływ informacji jest bardzo ważny w każdej organizacji. Jeszcze czymś innym jest polityka informacyjna WŻCh. Wydaje mi się, że wszystkim tym wyzwaniom jesteśmy w stanie podołać. Już w Mielnie, podczas ubiegłorocznego seminarium WŻCh, wiele osób widziało problem i zgłaszało chęć współpracy. Mam nadzieję, że ten zapal nie ostygł. Co do bazy danych, to mamy we wspólnocie wielu informatyków i technologicznie można byłoby to pewnie obrobić nawet własnymi siłami. Najpierw trzeba jednak postanowić, jakie informacje i w jakiej postaci są nam potrzebne. Chodzi więc o projekt takiej bazy danych. Jeżeli na stronie internetowej WŻCh w Polsce byłby formularz, w który można samemu wstukać dane, bardzo uprościłoby to ich zbieranie i aktualizację.

Pozwól, że zadam ci teraz tradycyjne pytanie o twoją drogę do WŻCh i o to, czym się zajmujesz zawodowo.

Jestem przedstawicielką „córek marnotrawnych”, które na jakiś czas odeszły z Kościoła. Pochodzę z Ornety, to niewielkie miasteczko na północy, za Olsztynem. Moi rodzice są repatriantami z Wileńszczyzny. Rodzina z tradycjami, wszystkimi parametrami rodziny katolickiej. Jako nastolatka byłam bardzo wierzącą osobą. To było coś więcej niż rutyna, niż chodzenie do kościoła. Uległam jednak pokusie szatańskiej i po pewnym czasie odeszłam z Kościoła, w swoim przekonaniu z uczciwością, bo utraciłam dar wiary. Zaczęłam szukać sensu życia gdzie indziej. Studiowałam w Toruniu fizykę i chciałam w Toruniu zamieszkać, to bardzo piękne miasto. W czasie studiów działałam dość mocno w Stowarzyszeniu Przyjaciół ONZ w Polsce. To była legalna organizacja, taka przybudówka SZSP, bo wtedy nie było przecież organizacji niezależnych. Poznałam tam bardzo ciekawych ludzi, którzy nie mieścili się gdzie indziej. Tworzyli enklawę, może niezupełnie opozycyjną, ale gdzieś pomiędzy. Dzięki pracy w tym Stowarzyszeniu otrzymałam po studiach propozycję etatu w Zarządzie Wojewódzkim ZSMP. Było to w 1980 r. kiedy już wybuchła „Solidarność”. Pomimo niechęci do takich struktur, propozycja wydawała się do przyjęcia, bo przecież miało „iść nowe”, wszystko miało się zmieniać. Doktryna katolicka rzecz jasna nie była przeszkodą dla kogoś, kto sam wystawił się poza Kościół. Wytrzymałam tam rok, bo „nowe” przyjmowano raczej tylko na pozór. Już nic, nawet propozycja mieszkania, nie było w stanie mnie zatrzymać. We wrześniu 1981 roku zaczęłam pracę w szkole, a w grudniu był już stan wojenny. Całe szczęście – zdążyłam uciec przed grudniem i tym wszystkim co potem nastąpiło, bo gdyby mój eksperyment potrwał dłużej, to nie wiem... Dodam tylko, że mimo iż byłam pracownikiem tej organizacji, nigdy nie byłam jej członkiem, taki zbieg okoliczności(?!).

Na drogach poza Kościołem, nie znalazłam sensu życia. Mój powrót do Kościoła, po dziesięciu latach, był po-

dobny do powrotu syna marnotrawnego. Wracalam po przez Odnowę w Duchu Świętym. Pewien ksiądz dał mi książkę Millena. Dwa tomy przeczytałam w ciągu doby. Zapytałam go po tym, co się robi, gdy się tak przeczyta i każdy wyraz jest skierowany wprost do mnie. Powiedział, że trzeba pójść na spotkanie Odnowy. Poszłam. Poznałam wtedy o. Józefa Kozłowskiego SJ. Przeszłam seminarium i chrzest w Duchu Świętym. Było to dla mnie ogromne przeżycie, wszystko się we mnie odwróciło. Po roku o. Kozłowski przenosił się z Torunia do Łodzi i powstał problem, co dalej ze wspólnotami Odnowy, które założył. Dwie osoby zostały wtedy „wysłane” na seminarium do Piotrkowa Trybunalskiego. Byłam jedną z nich. Dowiedziałam się przypadkiem, że do Piotrkowa nie jadę

Podczas rozdania świadectw absolwentom

na seminarium dla animatorów Odnowy, tylko na jakiś WŻCh. Byłam zła, ale pojechałam i tam od o. Schulza dowiedziałam się, że był to taki układ między nim, a o. Kozłowskim, by można było zaproponować ludziom drogę WŻCh. Stałam się zatem niechcący takim „przyczółkiem” WŻCh w Toruniu. Było to w 1987 roku. Adam przyjechał jesienią i powstały na bazie wspólnot Odnowy 3 wspólnoty WŻCh, no i tak to się zaczęło. Ponieważ nikt nie miał jeszcze doświadczenia, od razu zostałam animatorem, a później koordynatorem. Ponieważ chciałam się czegoś dowiedzieć o WŻCh, o tym co mam robić, jeździłam na wszystkie seminaria, które o. Schulz w tamtym czasie organizował. W 1996 roku, jako pierwsza w Toruniu, złożyłam przymierze na stałe. Potem kilka lat ciszy i znów czas intensywniejszej pracy dla WŻCh, który zaczął się, kiedy powstawał nasz Statut.

A ścieżka zawodowa?

Dzięki rekolekcjom odkryłam w sobie pogrzebane gdzieś talenty do zarządzania. Gdy przechodził niespodziewanie na emeryturę dyrektor szkoły, w której praco-

wałam jako nauczyciel fizyki, zdecydowałam się stanąć do konkursu. To było w roku 1991, zatem od 12 już lat jestem dyrektorem Zespołu Szkół Elektrycznych. Od września br. szkoła nasza łączy się z Zespołem Szkół Budowlanych w jeden większy zespół. W czerwcu wygrałam konkurs na dyrektora tej nowej jednostki.

Jaki masz stosunek do mężczyzn?

Tak się złożyło, że jestem dyrektorem szkoły w zasadzie męskiej. W całej szkole mamy 3 uczennice. W radzie pedagogicznej kobiety też nigdy nie stanowiły większości. Lubię pracować z mężczyznami, mam też dobre porozumienie z moimi uczniami. Nie wiem jaka jest intencja Twojego pytania, ale feministką to chyba nie jestem, choć czasem myślę sobie, że koroną stworzenia jest chyba jednak kobieta.... przecież została stworzona jako ostatnia!

Jaka jest twoja rodzina?

Mam oboje rodziców, z czego bardzo się cieszę. Mam też brata, jest młodszy ode mnie o 8 lat, więc oboje byliśmy trochę jedykami. Kiedy ja kończyłam szkołę, to on do niej wkraczał i tak mijaliśmy się na wczesnych drogach życia. Teraz mam z nim już całkiem inny kontakt. Ma dwójkę dzieci. Mieszka w Ornece, jest pszczelarzem z zamiłowaniem. Mam też siedmioro chrześniaków!

Jak zwykle spędzasz wakacje?

Jak się w szkolnictwie zamieni obowiązki nauczycielskie na dyrektorskie to wakacje nagle się kurczą. Lubię podróżować, ale jakiś wielkich podróży nie odbyłam. Byłam w kilku krajach Europy, ale na innych kontynentach to już nie.

Odwiedziłaś ziemię swoich przodków, Wileńszczyznę?

Tak. Byłam tam w 1988 roku. Było to dla mnie wielkie

przeżycie, muszę przyznać, że miałam wielkie poczucie bycia u korzeni. Myślę że sprawiły to opowiadania ojca o tamtych miejscach i czasach jego młodości. Prawie cała rodzina ojca została nadal tam mieszka, gdyż mój dziadek uważał, że jeśli oni wyjadą, to Polska już tam nie wróci.

Czego teraz boisz się najbardziej stojąc przed nowymi zadaniami w WZCh i życiu zawodowym?

Najbardziej boję się, że pomylić mogę pragnienia Boga z własnymi koncepcjami. Podobno mam dosyć dużą siłę przekonywania i mogę pociągnąć innych. Jestem kimś takim, kto całe serce wkłada w to co robi, nie umiem inaczej. Czasami się zapędzę i czasem okazuje się, że to nie jest koncepcja Pana Boga. Ale znam antidotum – praca zespołowa i wspólne rozeznawanie.

Jakie swoje cechy uważasz za pozytywne, z jakich jesteś dumna?

Mimo wszystko to, że wkładam całe serce, więc nawet jeśli się trochę rozpędzę, to zaraz wracam na miejsce. Mam też dar syntezy dużych obszarów rzeczywistości, jestem typowym wizjonerem. Kiedyś byłam przerażona tym, że mam silną osobowość, że tak jestem odbierana przez innych, ale teraz widzę, że to też jest dar. Są tacy, którzy są stworzeni aby być lokomotywą, koniem pociągowym i są inni, stworzeni do robót lżejszych. Ważne, żeby każdy zaakceptował swój dar.

Jaka jest twoja ulubiona bajka?

Ojej, nie pamiętam, nie wiem!!! Z książek, lubię Tolkiena. Kiedyś pasjami czytywałam kryminały, teraz lubię czytać biografie. Interesuję się też psychologią i formacją. Regularnie czytam też czasopisma społeczno-polityczne..... czasem można mieć wrażenie, że to nie rzeczywistość, a bajki!

WARTO PRZECZYTAĆ! WARTO PRZECZYTAĆ! WARTO PRZECZYTAĆ! WARTO PRZECZYTAĆ!

FAUSTYNA ZNACZY SZCZĘŚLIWA

Ks. Mieczysław Maliński

Wydawnictwo ZNAK

Kraków 2002

Cena 29.00 zł

Książka Mieczysław Maliński przedstawił życie Faustyny w formie powieści. Książka nie zastępuje „Dzienniczka” ale może być jego uzupełnieniem oraz powrotem do niektórych myśli w nim zawartych. Namawiam do przeczytania tej powieści również tych, którzy nie czytali „Dzienniczka” oraz tych, których zniechęcił specyficzny styl „Dzienniczka” siostry Faustyny. Może właśnie ta powieść będzie zachętą do zatrzymania się nad przesłaniem Miłosierdzia Bożego.

Życie Faustyny jest w książce mocno osadzone w historii Polski. Przenosząc się do czasów dzieciństwa i młodości Faustyny uświadomiamy sobie czas zaborów, I wojny światowej, odzyskiwania niepodległości. Można ujrzeć jak przeżywano ten czas w zwykłych domach. Ile trzeba było mieć siły, a przede wszystkim wiary i nadziei, aby się nie załamać i przetrwać trudności.

I w tym wszystkim Faustyna. Prosta, ufna, szczerza, ujmująca swoją wiarą i przede wszystkim, tak naturalnie odnajdująca Boga we wszystkich rzeczach. Ta postawa siostry Faustyny jest bardzo wyrazista w całej książce. Silny akcent jest położony również na mądrość, która dla Faustyny jest oczywistą rozmową, spotkaniem, trwaniem przed Bogiem.

„Dzienniczek” czytałam kiedyś jeszcze przed bliższym zetknięciem się z duchowością ignacjańską. Teraz z miłym zaskoczeniem odnajdywałam wiele z tej duchowości zaznaczone w życiu Faustyny.

Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia zajmujące się resocjalizacją tzw. upadłych dziewcząt, do którego wstąpiła siostra Faustyna, związane było z zakonem jezuitów, a duchowość oparta na duchowości św. Ignacego Loyoli. Stąd też wiele akcentów w powieści bliskich dla wszystkich związanych z WZCh.

Jest to powieść dla każdego niezależnie od wieku. Warto przeczytać. Serdecznie polecam.

Danuta Piskorska

Informacja ze Zgromadzenia Krajowego WŻCh w Polsce w dniach 25-27 kwietnia 2003

To już piąte Zgromadzenie Krajowe WŻCh w Polsce, poprzednie w kwietniu 1999 r. zostało zwołane głównie z uwagi na konieczność zatwierdzenia Statutu WŻCh. Na obecnym Zgromadzeniu delegaci ocenili pracę ustępujących władz WŻCh, dokonali wyboru nowej Rady Wykonawczej i Komisji Rewizyjnej, uchwalili niektóre zmiany w Statucie oraz podjęli uchwałę dotyczącą głównych kierunków działania.

W Zgromadzeniu wzięło udział 32 delegatów reprezentujących następujące wspólnoty lokalne: Białystok (1 delegat), Kalisz (2 delegatów), Kraków (1 delegat), Lublin (4 delegatów), Łódź (3 delegatów), Piotrków (4 delegatów), Radom (2 delegatów), Szczecin (1 delegat), Toruń (2 delegatów), Trójmiasto (1 delegat) oraz Warszawę (11 delegatów). Ponadto byli obecni: 4 obserwatorzy, członkowie ustępującej Rady Wykonawczej oraz Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej. W Zgromadzeniu uczestniczyło kilku asystentów: o. Ryszard Friedrich, o. Zygfryd Kot, o. Mieczysław Łusiak, o. Bogusław Trzeciak oraz o. Dariusz Michalski. Gościliśmy też o. Dariusza Kowalczyka, który wygłosił homilię na Mszy Świętej w pierwszym dniu obrad, a wieczorem tego samego dnia przybył o. Adam Schulz, który przybliżył aktualną sytuację Kościoła i ruchów katolickich w Polsce.

Jeśli chodzi o przebieg obrad, to warto zauważyć, że o ile sprawozdanie z działalności Rady Wykonawczej nie budziło pytań, to po przedstawieniu przez Skarbnika rozliczenia finansowego WŻCh pojawiło się wiele pytań i wątpliwości, które dotyczyły głównie sposobu prowadzenia finansów wspólnoty. Ostatecznie Rada Wykonawcza uzyskała absolutorium przy 28 głosach „za” oraz pięciu wstrzymujących się.

Następnie delegaci przedstawiali ocenę drogi swoich wspólnot w ciągu ostatnich czterech lat, którą przygotowali na bazie otrzymanych wcześniej materiałów. Zaprezentowane zostały wszystkie wspólnoty lokalne.

Po wystąpieniach delegatów zabrał głos o. Mieczysław Łusiak, który przedstawił nową formę pracy z młodzieżą licealną pod nazwą „Szkoła kontaktu z Bogiem” proponującą młodzieży rekolekcje ignacjańskie. Na kanwie jego wystąpienia pojawiło się pytanie:

czy i jak WŻCh mogłoby się włączyć w pracę z młodzieżą licealną?

Kolejny etap pracy uczestników Zgromadzenia dotyczył głosowania nad poprawkami do Statutu. Bez zastrzeżeń zostały zatwierdzone wszystkie poprawki do Statutu, które trzeba było wprowadzić przy rejestracji WŻCh jako stowarzyszenia. Natomiast inne zaproponowane poprawki do Statutu były dość krytycznie ocenione przez delegatów i część z nich została odrzucona. Następnie zostały przeprowadzone wybory Rady Wykonawczej oraz Komisji Rewizyjnej.

Do Rady Wykonawczej weszły: Teresa Błaszkiwicz (prezydent), Barbara Rogalska (wiceprezydent ds. apostołstwa), Krystyna Seremak (wiceprezydent ds. formacji), Teresa Litwiniak (skarbnik) oraz trzech doradców: Elżbieta Gleba, Elżbieta Wierszyło i Ewa Dybowska. Komisję Rewizyjną tworzą: Tadeusz Bolewski (przewodniczący), Jarosław Kowalski, Bożena Staszewska, Hubert Nowakowski i Grażyna Federowicz. Nowym władzom WŻCh życzymy wiele światła i mocy Ducha Świętego w pracy dla dobra całej wspólnoty.

W niedzielę uczestnicy Zgromadzenia skupili się na myśleniu o przyszłości WŻCh w Polsce. Tej sprawie poświęcona była poranna refleksja modlitewna, a potem poprowadzona metodą „śnieżnej kuli” praca uczestników, której wyniki zostały opracowane przez osoby z nowej Rady Wykonawczej i zaproponowane jako projekt uchwały. Po niewielkich uzupełnieniach delegacji przyjęli uchwałę dotyczącą kierunków działania i rozwoju WŻCh w Polsce. Ponadto zadeklarowali, w jakich obszarach chcieliby służyć wspólnocie w przyszłości.

Ogarniając ogromną pracę wykonaną przed i podczas Zgromadzenia Krajowego WŻCh należy zaznaczyć, że udało się nam przejść dość sprawnie i bez wstrząsów do kolejnego etapu drogi naszej wspólnoty.

Na zakończenie chciałabym serdecznie podziękować wszystkim, którzy na różny sposób zaangażowali się w przygotowanie i sprawny przebieg Zgromadzenia.

Ewa Poleszak

Sprawozdanie z działalności Rady Wykonawczej WŻCh w Polsce w latach 1999-2003

I. Skład Rady Wykonawczej

Rada Wykonawcza wybrana podczas Nadzwyczajnego Zgromadzenia Krajowego WŻCh w dniu 24 kwietnia 1999 r. pracowała w niezmiennym składzie całą kadencję. Skład Rady był następujący:

Prezydent – Ewa Poleszak, Wiceprezydent ds. formacji – Krystyna Seremak, Wiceprezydent ds. apostołstwa – Jan Sołdaczuk, Skarbnik – Małgorzata Jękałska, Doradcy: Elżbieta Gleba (wybrana do kontaktów z WŻCh w Europie tzw. eurolink), Piotr Michałowski i Marek Kwiatkowski. Wszystkie wybrane osoby pełniły swoje funkcje przez całą kadencję, czyli od 1999 r. do dzisiaj. Ponadto Rada Wykonawcza powołała od 2000 r. Ewę Dybowską z Krakowa jako konsultanta i uczestnika posiedzeń Rady.

Członkami Rady Wykonawczej z urzędu byli:

o. Ryszard Friedrich SJ – Asystent Krajowy WŻCh (od 1998 r.); o. Zygfryd Kot SJ – Wiceasystent Krajowy WŻCh (od 2000 r.) oraz Przewodnicząca Ogólnopolskiego Sekretariatu WŻCh – Joanna Toczko (do końca 1999 r.), następnie Dorota Kulesza (od 2000 r.).

W minionej kadencji Rada Wykonawcza odbyła 25 spotkań formalnych oraz poprowadziła 8 spotkań Rady Głównej WŻCh. Rada Wykonawcza była też odpowiedzialna za koordynację ogólnopolskich spotkań WŻCh: w Kaliszu, w Toruniu, w Dąbrowicy k. Lublina oraz za organizację obecnego Zgromadzenia Krajowego WŻCh. W każde wakacje Rada Wykonawcza troszczyła się o poprowadzenie turnusu rekolekcyjnego oraz seminarium dla członków WŻCh. Ponadto zorganizowała w Falenicy ważne spotkanie przedstawicieli WŻCh z całej Europy.

Potrzebną formą naszej pracy były spotkania z członkami WŻCh we wspólnotach lokalnych. Odbywało się to poprzez wyjazdy do wspólnot czy kontakty indywidualne podczas spotkań ogólnopolskich.

Członkowie Rady Wykonawczej stopniowo dopracowali zakres swoich obowiązków, co ułatwiało wzajemną współpracę. Jako Rada nie zawsze mieliśmy wspólne stanowisko, więc rodziło to napięcia i wymagało od nas trudu, aby dojść do porozumienia.

II. Obszary pracy Rady Wykonawczej w latach 1999-2003

1. Rejestracja WŻCh i wdrażanie Statutu w życie

Po zatwierdzeniu Statutu na poprzednim Zgromadzeniu Krajowym WŻCh Rada Wykonawcza podjęła szereg działań zmierzających do uzyskania przez WŻCh osobowości prawnej w państwie. W procesie rejestracji WŻCh jako stowarzyszenia było konieczne doprecyzowanie pa-

ru punktów w Statucie. Poprawki te uzyskały jednogłośnie akceptację członków Rady Głównej. Od 2 marca 2001 r. uzyskaliśmy osobowość prawną w państwie polskim. Mogliśmy założyć własne konto bankowe, co ułatwiło dokonywanie wpłat. Rada Wykonawcza i Rada Główna WŻCh realizowały swoje zadania zgodnie z wymogami statutowymi.

Ze względu na niewielką znajomość dokumentów WŻCh wśród naszych członków zostały opublikowane najważniejsze dokumenty charakteryzujące naszą wspólnotę, m.in. Statut wraz z poprawionym załącznikiem nr 1 dotyczącym przymierza. Uwzględniliśmy w nim uwagi zgłoszone przez członków ze stałym przymierzem. Został też zmieniony załącznik nr 5 dotyczący zasad gospodarki finansowej WŻCh.

2. Praca na rzecz formacji członków

Główną odpowiedzialność za pracę formacyjną WŻCh ponosiła Krystyna Seremak Wiceprezydent ds. formacji. Ponadto ważną rolę w pracy na rzecz formacji pełnił o. Ryszard Friedrich – Asystent Krajowy WŻCh. W skrócie podajemy zadania formacyjne realizowane w tej kadencji:

1) Promocja rekolekcji ignacjańskich i innych form rozwoju duchowego, aby dojrzewać w drodze WŻCh:

1999 r. – rekolekcje WŻCh dynamika II Tygodnia Ćwiczeń Duchowych (kontemplacja życia Jezusa) oraz seminarium dotyczące poszczególnych etapów drogi grupy WŻCh (kolejne etapy drogi WŻCh – tzw. Survey)

2000 r. – rekolekcje w Falenicy przybliżające istotę przymierza z WŻCh oraz seminarium dot. rozwoju wspólnot, które przeszły dłuższą drogę oraz ich dalszego kształtu

2001 r. – rekolekcje WŻCh w Gdyni dla obecnych i nowych animatorów na temat "Animator, osoba postana przez Chrystusa" oraz seminarium w Mielnie dla osób odpowiedzialnych, dotyczące rozeznania drogi WŻCh w perspektywie

2002 r. – rekolekcje dla członków WŻCh w Zakopanem na temat „Duchowość WŻCh” oraz seminarium w Mielnie „Lider dla WŻCh”.

2) Praca na rzecz nowych wspólnot: zorganizowanie spotkania dla członków i animatorów prewspólnot w Warszawie w 2002 r. oraz wydanie nowych materiałów

3) Formacja członków WŻCh odbywała się z położeniem szczególnego akcentu na realizację przymierza i jego rewizję:

– przygotowanie spotkania osób po stałym przymierzu w Sulejówku (2000 r.)

– dwa spotkania rewizyjne w Toruniu dotyczące przymierza (2001 r. oraz 2002 r.)

4) Pomoc formacyjna bezpośrednia dla wspólnot (wyjazdy, spotkania, kontakty) oraz pośrednia poprzez przekazywane materiały i wskazania do pracy w grupach.

3. Rozeznawanie i koordynacja zaangażowań apostołskich

Koordynacja podejmowanej przez WZCh działalności apostołskiej prowadzona była przez Janka Sotdaczuka wiceprezydenta ds. apostołstwa. Do ważniejsze działań w tym zakresie należały:

1) Koordynacja podejmowanej przez WZCh działalności apostołskiej oraz refleksja nad pogłębianiem świadomości "wspólnej misji", jako realizacja kierunku odczytanego na Zgromadzeniu Światowym w Itaici (1998 r.)

2) Zatwierdzenie przez Radę Główną czterech obszarów priorytetowych: rodzina, młodzież, formacja WZCh i formacja liderów oraz osób odpowiedzialnych.

Przykładowe działania:

a) W obszarze „rodzina” – zorganizowanie w 2001 r. i w 2002 r. wakacyjnych rekolekcji dla małżeństw oraz przystosowania do tego celu ośrodka rolniczo-turystycznego w Mielnie k. Grunwaldu (odpowiedzialny Piotr Michałowski)

b) W pracy z młodzieżą – kontynuacja „Wakacji z Bogiem” oraz zainicjowanie współpracy w ramach „Jezuickich Dni Młodzieży” (odpowiedzialna Ewa Poleszak)

c) Formacja liderów – projekt i tworzenie „Szkoły Formacji Liderów WZCh” (koordynator Teresa Błaszkiwicz)

d) Formacja we wspólnocie – rewizja życia przymierzem (Krystyna Seremak)

– Sulejówek (2001 r.) – spotkanie osób po przymierzem stałym

– Toruń (2002 r. i 2003 r.) – rewizja wypełniania przymierza

– powstanie projektu pracy w zakresie przymierza – 2002 r.

– utworzenie zespołu ds. przymierza – 2003 r.

3) Spotkanie rewizyjne w Falenicy w 2002 r. dla osób zaangażowanych w podanych wyżej czterech obszarach priorytetowych.

4) Zaangażowanie w prace Drugiego Ogólnopolskiego Kongresu Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich w 2000 r. w Warszawie, m.in. prowadzenie na Kongresie i potem grupy tematycznej dot. zaangażowania w życie społeczne.

5) Aktualnie prowadzona jest refleksja, która ma na celu przygotowanie nas do Zgromadzenia Światowego WZCh w Nairobi.

6) Ponadto należy wspomnieć o zagospodarowaniu i opiece nad oddanym w użytkowanie dla WZCh domu w Mikołajewie, nad Czarną Hańczą. Organizowane są tam turnusy wakacyjne dla dzieci z domu dziecka, warsztaty terapii zajęciowej i wypoczynek. Opieka nad tym domem została powierzona wspólnocie „Pielgrzym” z Warszawy.

4. Budowanie więzi we Wspólnocie Krajowej oraz kontakty WZCh z innymi

Budowanie więzi wspólnotowych dotyczyło przede wszystkim Wspólnoty Krajowej, ale także podtrzymywanie kontaktów ze światową i europejską WZCh.

1) Byliśmy uczestnikami spotkań organizowanych w Polsce z udziałem gości ze Światowej czy Europejskiej WZCh. Również członkowie Rady wyjeżdżali jako nasi delegaci za granicę. Możemy tu wymienić:

– Spotkanie w Warszawie w 2002 r. z Ojcem Kolvenbachem Asystentem Światowym WZCh

– Spotkanie Eurolinków oraz przedstawicieli WZCh z Europy Wschodniej w Falenicy w 2000 r.

– Udział naszych przedstawicieli w Zgromadzeniu Europejskim WZCh w Celje (Słowenia) w 1999 r., w Kongresie Francuskiej WZCh w Lyonie w 1999 r., w spotkaniu Eurolinków w Brukseli w 2002 r.

– Udział w Europejskich Wakacjach WZCh w Austrii zorganizowanych dla rodzin w 1999 r.

– Wizyty gości zagranicznych z WZCh, np. Ojca Fernando Salasa Vice-Asystenta Światowej WZCh, Igora Bachovca ze Słowenii (członka Euroteamu), Moniki Sander z Francji (skarbnika Euroteamu)

– Nawiązanie kontaktów z Grekokatolikami we Lwowie (współpraca Lubelskiej WZCh), w Mińsku oraz z WZCh na Litwie.

2) W budowaniu Wspólnoty i integracji członków WZCh wspieraliśmy następujące działania:

– Pomoc w organizacji ogólnopolskich spotkań dla członków i przyjaciół WZCh: 28-30 kwietnia 2000 r.

– pielgrzymka do Sanktuarium Serca Jezusa Miłosiernego w Kaliszu oraz podjęcie łaski przebaczenia i pojednania; 20-22 kwietnia 2001 r. spotkanie w Toruniu pomocne w refleksji nad naszą Wspólnotą i w jej budowaniu: „WZCh – Ja i ty, czy my? do czego zaprasza Bóg?”; 26-28 kwietnia 2002 r. spotkanie w Dąbrowicy k. Lublina pod hasłem: „Czynić wspólnotę domem i szkołą komunii” jako pomoc w tworzeniu więzi we wspólnocie

– Wspieranie organizacji turnusów „Wakacji z Bogiem” w atrakcyjnych miejscach dla rodzin z WZCh i znajomych oraz turnusów dla młodzieży związanej z WZCh

– Motywowanie członków WZCh do udziału w rekolekcjach, seminariach, wspólnej Eucharystii i innych organizowanych dla nas spotkaniach.

5. Polityka informacyjna

Polityka informacyjna była realizowana poprzez:

– wydawany regularnie kwartalnik „Wspólnota w misji”, który redagują: Małgorzata Golanowska, Dorota Kulesza oraz od 2000 r. Marek Kwiatkowski (ukazało się 14 numerów dostarczających ciekawych informacji z życia WZCh);

– kontakty za pomocą poczty elektronicznej pomiędzy Sekretariatem oraz wspólnotami lokalnymi i podstawowymi;

– stworzenie i prowadzenie strony internetowej: www.wzch.org.pl.

III. Wnioski końcowe

W minionej kadencji Rady Wykonawczej nie udało się zrealizować następujących działań:

- 1) Utworzenia aktualnej bazy danych o członkach WŻCh
- 2) Uzupelnienia brakujących dokumentów od osób ze stałym przymierzem
- 3) Przygotowania certyfikatów dla osób żyjących stałym przymierzem.

Ogólnie można stwierdzić, że Rada Wykonawcza w tej kadencji rozpoczęła wdrażanie postanowień zatwierdzo-

nego podczas poprzedniego Zgromadzenia Statutu oraz stosowania zapisów w nim zawartych. Część zgłoszonych poprawek do Statutu, to wynik naszych doświadczeń. Zauważaliśmy, że jest potrzebna większa znajomość Statutu przez osoby pełniące różne funkcje we Wspólnocie. W minionej kadencji szukaliśmy formuły spotkań nowego organu statutowego - Rady Głównej. Staraliśmy się, aby odbywające się 2 razy do roku spotkania spełniały nie tylko cele statutowe, ale również formacyjne i informacyjne.

Opracowała Ewa Poleszak

Uchwała Zgromadzenia Krajowego WŻCh

Kierunki działania i rozwoju Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego w Polsce

Warszawa-Falenica 27.04.03 r

Wchodząc w trzecie tysiąclecie chrześcijaństwa Wspólnota Życia Chrześcijańskiego otwiera się i uwrażliwia na wezwania, jakie Bóg kieruje do niej i pragnie na nie odpowiadać z coraz większą hojnością, zgodnie z bogactwem duchowości ignacjańskiej i Charyzmatem, jakim została obdarowana.

Podstawowe wezwanie, jakie Chrystus kieruje do nas, to „przekroczyć próg przeciętności”, co wyraża się przede wszystkim jakością dawanego przez nas świadectwa: W jakim stopniu, poprzez nasz styl życia i działania, rzeczywiście stajemy się „zaczynem”, „solą” i „światłem” dla świata?

Zgromadzenie Krajowe podejmując powyższe wezwanie odczytuje jako najważniejsze dla Naszej Wspólnoty:

1. Uporządkowanie spraw wewnętrznych wspólnoty, a przede wszystkim:
  - usprawnienie komunikacji na wszystkich poziomach wspólnoty, budowanie więzi i jedności
  - podjęcie odpowiedzialności za biuletyn „Wspólnota w Misji” jako wspólnego dzieła całej WŻCh w Polsce
  - opracowanie zasad pracy i współpracy Rady Głównej i Rady Wykonawczej
  - opracowanie polityki finansowej wspólnoty
  - rozłożenia odpowiedzialności za dzieła ogólnopolskie
  - stworzenie bazy danych dot. członków wspólnoty
2. Zrewidowanie dotychczasowych obszarów priorytetowych i rozpoznawanie nowych w kontekście:
  - dokumentów WŻCh (m.in. Uchwała Zgromadzenia Światowego WŻCh, Uchwała Zgromadzenia Krajowego WŻCh, Charyzmat WŻCh)
  - dokumentów Kościoła
  - znaków czasu

3. Ukonkretnienie zadań w dotychczasowych obszarach priorytetowych:

- formacja: kontynuacja zadań związanych z pogłębianiem życia Przymierzem; praca na rzecz powstawania i wzrostu nowych wspólnot; odczytanie drogi rozwoju dla wspólnot z długim stażem
- formacja liderów: kontynuacja podjętych zadań i rozpoznawanie nowych potrzeb
- rodzina: kontynuowanie podjętych zadań; rodzina w społecznościach lokalnych
- młodzież: kontynuowanie podjętych zadań; tworzenie konkretnych programów; współpraca z innymi organizacjami i instytucjami

4. Rozpoznawanie zadań w nowych obszarach, m.in.:

- misja na Wschodzie
- troska o ubogich, bezrobotnych...:

5. Wypracowanie zasad współpracy WŻCh z Towarzystwem Jezusowym

Ta „uchwała programowa” będzie przedmiotem pracy Rady Głównej w Sulejówku (sierpień 2003), która uwzględniając rezultaty Zgromadzenia Światowego w Nairobi, opracuje konkretne cele i zadania dla WŻCh w Polsce na rok 2004.

Metoda pracy przyjęta przy opracowywaniu uchwały polegała na włączeniu do jej tworzenia wszystkich uczestników Zgromadzenia. Po refleksji indywidualnej na temat: „Co uznaję za najważniejsze do podjęcia w naszej wspólnocie...”, połączeni najpierw w pary, potem w czwórki, a następnie w 5 grupach 8-osobowych, uczestnicy formułowali tzw. protokoły rozbieżności i zbieżności, w zakresie spraw uznawanych za ważne. Następnie 2 osoby z nowej RW zebrały wyniki pracy 5 grup i zredagowały projekt uchwały. Zgromadzenie Krajowe przeanalizowało tak przygotowany projekt, wniosło do niego poprawki i przyjęło w głosowaniu powyższy tekst, wyrażając zgodę na wprowadzenie przez Radę Wykonawczą poprawek stylistycznych, co zostało już uczynione.

Co kryją symbole Unii Europejskiej?

Na temat Unii Europejskiej można usłyszeć ostatnio wiele... Natomiast dekadę wcześniej można już było dostrzec na samochodowych tablicach rejestracyjnych z krajów Unii jej oficjalny znak: okrąg z dwunastu gwiazd na niebieskim tle. Wjeżdżał i wyjeżdżał z właścicielami aut, bez hałasu i medialnej wrzawy wokół siebie. Kolejnym znakiem Unii, który od 1 stycznia 2002 wszedł w nasz pejzaż „walutowy”, stał się wspólny europejski pieniądz – euro. Przywołane znaki: unijna flaga i waluta, należą do symboli unijnych. Symbol prowadzi w głąb, odstania ukryte znaczenie... Warto się temu przyjrzeć bliżej.

Pierwotnie „symbolem” nazywano odłamany kawałek kości do gry lub innego przedmiotu, którego brzeg pasował do brzegu pozostałej części tak, że można je było ze sobą złożyć. Bliscy obdarzali się nawzajem takimi kawałkami przedmiotów, aby móc się po nich rozpoznać. Były więc dla bliskich sobie osób znakiem rozpoznawczym, jednoczącym, który dziedziczono przez pokolenia. Jedne przemijały, przychodziły nowe, niezmienny pozostawał tylko „znak wspólnoty”. Z czasem w takim celu posługiwano się odciskiem pieczęci.

Symbolika flagi

Opisany na początku znak Unii Europejskiej został przyjęty na flagę zjednoczonej Europy w 1986 r. W oficjalnym informatorze Unii Europejskiej¹ znajdujemy objaśnienie jej powstawania i znaczenia: „Flaga zjednoczonej Europy powstała z inspiracji chrześcijańskiej. W 1950 roku Rada Europy ogłosiła konkurs na zaprojektowanie flagi dla tej nowo powstałej instytucji. 8 grud-

nia 1955 roku przyjęty został projekt Arsena Heitza ze Strasburga, będący modyfikacją propozycji Salvadora de Madariaga y Rojo, a przedstawiający krąg dwunastu gwiazd na ciemnoniebieskim tle. Natchnieniem dla autora była historia objawień Najświętszej Maryi Panny na Rue du Bac w Paryżu, dających początek kultowi Matki Boskiej Cudownego Medalika. Projekt nawiązuje do słów Apokalipsy św. Jana: „Potem wielki znak ukazał się na niebie: Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod jej stopami, a na jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu” (Ap 12, 1). Unia Europejska, za zgodą Rady Europy, 21 kwietnia 1986 r. przyjęła jako oficjalną flagę tej instytucji właśnie projekt Arsena Heitza. Symbolika flagi nie jest religijna w ścisłym znaczeniu. Unia Europejska, będąc instytucją świecką, szanuje wolność sumienia i przekonań wszystkich Europejczyków. Dwanaście gwiazd symbolizuje gwarancję pełni, jaką ma się stać zjednoczona Europa, oraz godziny, miesiące, znaki zodiaku i apostołów”. Dodatkowa informacja o tym, że „liczba gwiazd jest stała i nie powiększa się wraz z przyjęciem nowych członków”², w świetle powyższego nie wymaga komentarzy.

Wizje, które były natchnieniem...

Głośne wizje na Rue du Bac w Paryżu, które przyciągnęły uwagę autora projektu flagi, miały miejsce w 1830 r.³ Owocem cudu-wizji danej św. Katarzynie Labouré, w owym czasie nowicjusze – szarytce, był Cudowny Medalik, który spopularyzował obraz Niepokala-

nej: nie tylko depczącej węża, lecz ogarniającej całą świat otwartymi dłońmi opuszczonymi ku dołowi i przekazującej promienie. Jak objaśnia autor: „W świetle wizji są one (promienie) «symbolem łask», zsyłanych przez Maryję «na osoby, które mnie o nie proszą» – jak usłyszała siostra Katarzyna. Wokół postaci Najświętszej Panny na Medaliku znajduje się napis: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”. Na odwrotnej stronie Medalika widnieją kolejne symbole: Maryjne M oplatające podstawę krzyża, poniżej zaś dwa serca: Jezusa koronowane cierniami i Maryi, przebite mieczem. Całość okolona jest wieńcem z dwunastu gwiazd. Odbicie i rozpowszechnienie Medalika według otrzymanej wizji, było misją powierzoną skromnej siostrze Labouré. Symbolika Medalika – maryjnego znaku zwycięstwa – świadczy o tajemniczej mocy łaski, która jest silniejsza od zła.

Pewne szczegóły pierwotnej wizji, pominięte w Medaliku przez niedokładność przekazu spowiednika, zostały uwzględnione – na podstawie opisu Katarzyny w 1841 r. – w nowej figurze Niepokalanej, która stanęła w kaplicy na Rue du Bac. W tej wizji promienie „pochodzą z pierścieni na Jej dłoniach, owszem otwartych, ale nie opuszczonych, lecz obejmujących całą ziemię, każdą pojedynczą osobę”.

Warto wspomnieć, że rok ogłoszenia konkursu (1950) był obchodzony w Kościele jako Rok Jubileuszowy, zaś projekt flagi został przyjęty w dniu 8 grudnia 1955 r., w uroczystość Niepokalanego Poczęcia. Przyjęty projekt wiązał się więc – także datą zatwierdzenia – z tą tajemnicą. Prawie rok później, 21 października 1956 roku, Rada Europy ofiarowała dla katedry w Strasburgu witraż, autorstwa Maurice'a Max-Inglanda, przedstawiający wizję z Apokalipsy św. Jana⁴ (Ap 12, 1).

Tak oto katolicka tajemnica maryjna stała się uniwersalnym znakiem, otwierającym drogę dla jednoczącej się Europy. Niepokalana patronuje jednoczącej się Europie, czego nie wiedzą chyba także ci, którzy w procesie jednoczenia widzą raczej dzieło ciemnych mocy...

Dodajmy także, że dzień 8 grudnia, poświęcony tajemnicy Niepokalanego Poczęcia, stanowił doroczne, patronalne święto Sodalicji Mariańskiej. Wywodząca się z nich Wspólnota Życia Chrześcijańskiego – jak zapisano w wielu dokumentach – kontynuuje jej tradycje. Może – w świetle powyższego – trzeba zapytać o nasze patronalne święto ...

Symbolika "euro"

Banknoty o nominatach 5, 10, 20, 50, 100, 200 i 500 euro mają jednakowy dla wszystkich państw członkowskich awers i rewers. Motywami graficznymi banknotów są okna, bramy i mosty, nawiązujące do różnych stylów i epok w europejskiej kulturze, mających symbolizować

otwartość i porozumienie. Przykładowo: „...Romański portal przedstawiony na awersie banknotu o nominale 10 euro jest typowym elementem architektonicznym kościołów i innych budynków sakralnych, które od ponad tysiąca lat tworzą krajobraz miast europejskich. Na banknocie o nominale 20 euro widoczne są motywy architektury średniowiecznej, która zasadniczo ukształtowała się w oparciu o chrześcijańskie motywy symboliczne...”⁵

ne...”⁵ Słowo „euro” napisane jest w alfabecie tacińskim i greckim. W ten sposób nawiązano do kultury antycznej, najstarszego fundamentu łączącego obywateli Europy, zanim powstało Imperium Rzymskie.

Monety euro oraz centy mają wspólny tylko awers z nominalem, natomiast na rewersie znajdują się symbole narodowe kraju, w którym zostały wyłoczone. Nie ogranicza to jednak ich obiegu w państwach członkowskich.

Przemawiając w Parlamencie RP w dniu 11 czerwca 1999 r. Jan Paweł II powiedział m. in.:

„...Nową jedność Europy, jeżeli chcemy, by była ona trwała, winniśmy budować na tych duchowych wartościach, które ją kiedyś ukształtowały, z uwzględnieniem bogactwa i różnorodności kultur i tradycji poszczególnych narodów. Ma to być bowiem wielka Europejska Wspólnota Ducha...”.

Zawarte w symbolice flagi zjednoczonej Europy intuicje maryjne dają wiele w tym względzie do myślenia.

Malina Klamut

1 *Unia Europejska. Informator o Kościołach*. Komitet Integracji Europejskiej, Centrum Informacji Europejskiej, Warszawa, czerwiec 2000. Wyd. 3 uzup. (<http://www.cie.gov.pl/uk.nsf/CIE-P-I>)

2 *Unia bez tajemnic. Wczoraj – dziś – jutro*. Petno-mocnik Rządu ds. Informacji Europejskiej. (<http://www.infoeuropa.gov.pl>)

3 Te i dalsze dane czerpię z artykułu: Jacek Bolewski SJ *Mandala ... czy medalik? „Znak”* 1998 nr 5

4 *Unia Europejska. Informator o polityce kulturalnej*. Komitet Integracji Europejskiej, Centrum Informacji Europejskiej Łódź, 1999

5 *Unia Europejska. Informator o Kościołach...*

Informacje, prośby serdeczności

❖ Warszawa

Pionierska akcja we Wspólnocie Warszawskiej

Po raz pierwszy w historii radio „Józef” (Katolickie Radio Archidiecezji Warszawskiej) zorganizowało Radiowe Rekolekcje Ignacjańskie w życiu codziennym, które odbyły się w dniach 18.05 – 08.06.2003r. Rekolekcje przygotował i prowadził Remigiusz Reclaw SJ. Rekolektantami były osoby słuchające radia i wyrażające chęć uczestniczenia w rekolekcjach. Warunkiem pełnego uczestniczenia była gotowość do odbycia cotygodniowych rozmów indywidualnych. Zgłosiło się ponad 200 osób. Rozmowy indywidualne prowadziło 41 osób (świeckich i Jezuitów). Wart podkreślenia jest fakt, że aż 28 osób prowadzących rozmowy było z warszawskich wspólnot WŻCh. Po raz pierwszy też wspólnota warszawska miała doświadczenie wspólnej pracy w tak dużym wymiarze. Rekolekcje składały się z części „radiowej” z codziennym wprowadzeniem w modlitwę, cotygodniową konferencją, oraz „indywidualnej” z codzienną godziną medytacją oraz cotygodniowym spotkaniem indywidualnym z osobą towarzyszącą. Spotkania odbywały się w każdą środę w godzinach wieczornych w dolnym kościele Sanktuarium przy ul. Rakowieckiej. Rekolekcje zakończyła uroczysta Eucharystia. Byłam zbudowana dużą gotowością wielu osób ze wspólnoty lokalnej do współpracy w prowadzeniu rozmów. Teraz, po zakończeniu rekolekcji część z tych osób uważa, że taka posługa towarzyszenia rekolektantom, jest zadaniem którego mogłyby podjąć się także w przyszłości, ale chciałyby być do nich lepiej przygotowane. Są to sygnały bardzo obiecujące. Na razie za wcześnie jeszcze przesądzać „co dalej”. Chciałabym wpięrow spotkać się z nimi, wsłuchać się w ich głos, dowiedzieć się jak to przeżyli, jakie mają potrzeby.

Barbara Raczyńska

❖ Kalisz

W okresie od 16 marca do 13 kwietnia 2003 r. kaliska WŻCh we współpracy z OO. Jezuitami przeprowadziła otwarte Reko-

lekcje Ignacjańskie w życiu codziennym na temat Nowych Tajemnic Różańcowych. Tematyka każdego tygodnia dotyczyła kolejnej TAJEMNICY ŚWIATŁA. Każdy tydzień przygotowywała i prowadziła inna Wspólnota podstawowa, łącznie z Prewspółnotą, która powstała po ubiegłorocznych rekolekcjach.

Spotkania wspólne odbywały się w każdą niedzielę po południu w Ośrodku Duszpasterskim przy Kościele OO. Jezuitów. Obejmowały: konferencję, wprowadzenie w modlitwę, medytację prowadzoną oraz dzielenie się w małych grupach.

Na koniec każdy otrzymywał materiały do modlitwy osobistej na cały tydzień. Istniała również możliwość rozmów indywidualnych i Sakramentu Pokuty. W ostatnią niedzielę przeżywalismy uroczystą Eucharystią wspólnotową.

W tym roku w rekolekcjach uczestniczyło około

40 osób. Większość stanowiły osoby, które uczestniczyły w naszych rekolekcjach w ubiegłych latach.

Ponadto – konferencje i wprowadzenia do modlitwy na każdy dzień głoszone były również przez diecezjalne „Radio Rodzina”. W dniu 25 maja 2003. podczas Eucharystii wspólnotowej 8 osób z naszej wspólnoty zawarło lub odnowiło swoje przyznanie. Uroczystość tę poprzedziły rewizje indywidualne i wspólnotowe dotychczasowego życia przymierzem. Aktualnie w przymierzu trwa 12 osób.

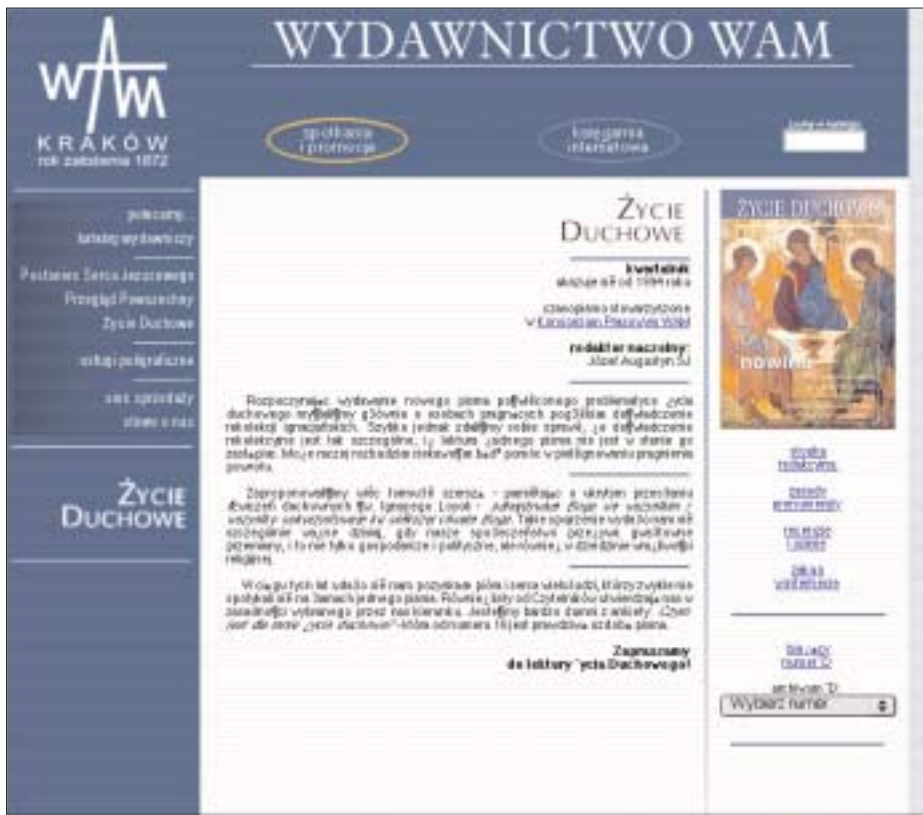
Dorota Szóstak

♥ **Inga Kałużńska** ze wspólnoty **Samaria** z Warszawy z mężem Krzysztofem cieszą się z narodzin córeczki Weroniki w Niedzielę Palmową 13.04.2003.

♥ **Jagoda i Andrzej Jaworscy** cieszą się z narodzin córeczki Gabrieli 31.07.2003.

Małżeństwom i rodzicom życzymy wiele zdrowia i radości.

Znajdziesz na stronach WWW

<http://wydawnictwomam.pl/zd>
Pomoc duchowa

Strona internetowa kwartalnika „Życie Duchowe”. Redaktorem naczelnym pisma jest o. Józef Augustyn SJ.

Na stronie w całości zamieszczane są tylko niektóre artykuły, ale przez lata sporo ich się nazbierało. Może lektura ich będzie zachętą do prenumeraty i stałym kontaktem z „Życiem Duchowym”? Pismo skierowane jest do tych osób, dla których *Ćwiczenia duchowe* św. Ignacego Loyoli stały się ważnym punktem odniesienia duchowego, ale także do tych, którzy jeszcze nie zetknęli się z duchowością ignacjańską.

Pismo proponuje w każdym numerze konkretny temat numeru odnoszący się do życia duchowego. Inspiracją dla tematów jest najpierw Ewangelia, a następnie sama rzeczywistość dnia codziennego: życie rodzinne, przyjacielskie, zawodowe, społeczne, polityczne, gospodarcze itp.

W dziale „Modlitwa i życie” zamieszczane są wprowadzenia do medytacji i kontemplacji, rozważania o modlitwie oraz teksty klasyków duchowości, świętych i mistyków.

W każdym numerze publikowane są „Rozmowy duchowe” – wywiady, które podejmują przede wszystkim problemy związane z życiem duchowym.

W numerze wiosennym br. wywiad Ryszarda Palucha z Matką Andrzeją Górską, byłą Przełożoną Generalną Zgromadzenia Sióstr Urszulanek Serca Jezusa Konającego: „Ze świętym pod jednym dachem”. Tekst jest zamieszczony w całości na stronie. Poniżej dla zachęcenia mały fragment:

[...] I z bijącym sercem przyjęła mnie Matka – to znaczy moje serce biło, może i Matki też, jakoś serdecznie. I zapytałam co to znaczy, co trzeba robić, aby być świętą urszulanką. Matka tak mi krótko odpowiedziała: Pamiętaj o takich trzech sprawach: „fiat,

magnificat i służba” – bądź gotowa pójść do wszystkich Elżbiet świata”. Wydał mi się to szalenie proste i zapytałam Matkę, czy to tylko tyle, a Matka powiedziała: „Słuchaj, to aż tyle”. I tak sobie z tymi słowami żyję do dziś. Często mi one pomagają. Często, przyznam się, że w czasie trwania służby na stanowisku przełożonej generalnej, gdy różni ludzie prosili o siostry tu i tam; czasem nawet na krańcach świata, jak w Brazylii, w Argentynie, te słowa przychodziły mi na pamięć – że mamy być gotowe pójść nawet na krańce świata. [...].

W każdym numerze w rubryce Pytania i odpowiedzi omawiane są również problemy, które podsuwają Czytelnicy.

<http://www.apologetyka.katolik.pl>
Katolicki Serwis Apologetyczny

Ze słownika wyrazów obcych: „apologetyka” – gr. *apologetikos* (*logos*) = obrońca (mowa) obrona jakiejś doktryny, wiary przed zarzutami przeciwników; twórczość pisarska apologetów; dział teologii uzasadniający podstawowe prawdy wiary.

Autorzy Katolickiego Serwisu Apologetycznego napisali: „Serwis Apologetyka

za podstawę swojej działalności przyjmuje potrzebę obrony wiary chrześcijańskiej – i katolickiej. [...] Dzisiaj – zwłaszcza w Internecie – można spotkać się z różnymi niepokojącymi koncepcjami chrześcijaństwa. Chcemy prezentować najpierw naszą doktrynalną pewność. Katolicka tożsamość ugruntowana w Osobie Jezusa Chrystusa jako twórcy Kościoła dotyczy naszych serc. Serce to jest miejsce dynamiczne w nas, napędzające nasze działanie zgodnie z wezwaniem: «Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem i całym swoim umysłem».[...].

W poszczególnych działach zamieszczane są artykuły poruszające m.in. problematykę odnowy w kościele, tematy związane z formacją, problemy charyzmatyczne, polemiki na różne tematy.

W dziale „Ewangelizacja” zamieszczane są artykuły, które mają nas mobilizować do świadectwa jak i mają pomóc w przygotowaniu nas do bycia świadkiem Zmartwychwstałego.

„Apologia życia i rodziny” to dział w całości poświęcony obronie życia. Dużo artykułów zamieszczonych jest również w „Czytelniku”. Moderatorem i opiekunem kościelnym Serwisu jest ks. Andrzej Siemieniowski – Prorektor Wyższego Archidiecezjalnego Seminarium Duchownego we Wrocławiu, czynnie zaangażowany w posługę we wspólnotach i grupach modlitewnych Odnowy w Duchu Świętym.

oprac. DP

Nieustannie polecamy również strony:

- światowej WZCh – <http://cvc-clc.net>
- narodowej WZCh – <http://www.wzch.org.pl>
- domów rekolekcyjnych – <http://www.jezuici.pl/dr>
- modlitwy codziennej – <http://www.jezuici.krakow.pl/sp>

Domy rekolekcyjne zapraszają

DOM REKOLEKCYJNY „GÓRKA”
 ul. Ks. Kaszelewskiego 9, 34-500 ZAKOPANE
 tel. (180 206-36-95, fax (180 206-36-96
 e-mail: dr-gorka@jezuici.krakow.pl

FUNDAMENT ĆD: 18-22.08.2003; 3-7.09.2003; 3-7.12.2003
REKOLEKCJE OŚMIODNIOWE

23-31.08.2003	I – IV tydzień
10-18.09.2003	I, II, III tydzień
11-19.10.2003	I, II, III tydzień
5-13.11.2003	I, II, III tydzień
20-28.11.2003	Synteza

Dom Rekolekcyjny NMP Wniebowziętej
 36-201 Stara Wieś 551
 tel: (13) 4342758, 4340091 fax: (13) 4342061
 dr-sw@jezuici.krakow.pl

W Domu Rekolekcyjnym zwanym Ogniskiem Rekolekcyjnym w Starej Wsi oraz w jego filiach istnieje możliwość odprawienia indywidualnie Ćwiczeń Duchowych św. Ignacego Loyoli (rekolekcje ośmiiodniowe) w następujących terminach:
 Ognisko Rekolekcyjne w Starej Wsi (50 km na południe od Rzeszowa): 4-13.08; 16-22.08; 27.08-5.09;
 Ognisko Rekolekcyjne w Bliznem (45 km na południe od Rzeszowa): 4-12.08; 14-23.08; 28.08-6.09;
 Ognisko Rekolekcyjne w Antoniewie (22 km od Stalowej Woli): 4-12.08; 14-23.08; 28.08-6.09;

Centrum Formacji Duchowej (Salwatorianie)
 ul. Św. Jacka 16, 30-364 KRAKÓW
 tel. (12) 269-2397
 www.cfd.salwatorianie.pl

REKOLEKCJE OŚMIODNIOWE

18-26.08.2003	I – IV tydzień
25.09. – 3.10.2003	I – IV tydzień
28.12.2003 – 5.01.2004	I – IV tydzień

Dom Rekolekcyjny św. Józefa
 ul. Sobieskiego 40, skr. poczt. 72
 43-502 CZECHOWICE-DZIEDZICE
 tel. (32) 215-33-67, fax (32) 215-90-60
 e-mail: dr-czdz@jezuici.krakow.pl

FUNDAMENT ĆD: 26-31.08.2003; 30.09. – 5.10.2003;
 2-7.12.2003

REKOLEKCJE OŚMIODNIOWE:

26.04. – 4.05.2003	I, II, IV tydzień i Synteza
1-9.07.2003	I, II tydzień i Synteza
19-27. 07.2003	I, II, III, IV tydzień
1-9. 08.2003	I, II tydzień i Synteza
11-19.08.2003	I, II, III, IV tydzień
13-21.09.2003	I, II, IV tydzień i Synteza
22-30.11.2003	I, II, III tydzień
27.12-4.01.2004	I, II, IV tydzień i Synteza

Ignacjańskie Centrum Formacji Duchowej
 ul. Tatrzańska 35, 81-313 GDYNIA,
 tel. (58) 621-05-15 lub 620-69-09, fax (58) 621-03-50
 e-mail: icfd@jezuici.pl

FUNDAMENT ĆD: 12-17.07.2003; 8-13.08.2003;
 23-28.09.2003; 16-21.12.2003

REKOLEKCJE OŚMIODNIOWE

29.07 – 6.08.2003	II, III i IV tydzień
23-31.08.2003	I tydzień, Synteza
2-10.09.2003	II, III i IV tydzień
13-21.09.2003	I tydzień, Synteza
18-26.11.2003	I, II tydzień

Dom Rekolekcyjny Ojców Jezuitów
 ul. Stawiszyńska 2, 62-800 KALISZ
 tel.: (62) 7573446, fax: (62) 76-64-136
 e-mail: kaliszsj@pro.onet.pl

WPROWADZENIE W MODLITWĘ: 6-11.09.2003; 4-9.11.2003;
 27.12 – 1.01.2004

REKOLEKCJE OŚMIODNIOWE

6-14.08.2003	I, II i IV tydzień
23-31.08.2003	I, II i III tydzień
22-30.11.2003	I, II i IV tydzień

CENTRUM DUCHOWOŚCI
 ul. Bł. Kingi 74/84, 42-226 CZĘSTOCHOWA
 tel. (34) 324-40-19, faks: (034) 324-89-57
 e-mail: dr-czest@jezuici.krakow.pl

FUNDAMENT ĆD: 12-17.08.2003; 26.09 – 1.10.2003;
 2-7.12.2003

REKOLEKCJE OŚMIODNIOWE:

2-10.08.2003	I – IV tydzień
20- 28.08.2003	I – IV tydzień
10-18.09.2003	I – IV tydzień
1-15.10.2003	Synteza
3.11-11.11.2003	I – IV tydzień
9.12-17.12.2003	I – IV tydzień
28.12-5.01.2004	I – IV tydzień

EUROPEJSKIE CENTRUM KOMUNIKACJI I KULTURY
 (ECCC)

ul. Olecka 30,04-984 WARSZAWA-FALENICA
 tel. 22/872-04-41, fax 22/872-02-85
 eccc@pro.onet.pl, http://www.eccc.pl

WPROWADZENIE W MODLITWĘ – Fundament Ćwiczeń Duchowych 26-31.08.2003
 Rekolekcje te wprowadzają w doświadczenie życia duchowego poprzez poznanie i praktykowanie różnych metod modlitwy. Szczególnie polecane osobom, które pierwszy raz spotykają się z rekolekcjami ignacjańskimi.

Domy rekolekcyjne zapraszają

SESJE • SKUPIENIA • KURSY

GDYNIA

Rekolekcje: Modlitwa Jezusowa 16-21.08.2003

Sesja warsztatowa Komunikacja prowadząca do spotkań 2-5.10.2003

Podstawowym celem sesji jest rozwój zdolności do słuchania i odpowiadania. Punktem wyjścia jest proces komunikacji, który powinien prowadzić do pomocy w spotkaniu i nawiązaniu relacji między osobami. Sesję poprowadzi dyrektor ICFD wraz z psychologami ze Stowarzyszenia Psychologów Chrześcijańskich.

Rekolekcje dla osób w podeszłym wieku 14-19.10.2003

Zaproszenie na rekolekcyjne spotkania z Jezusem przy studni Jakubowej skierowane jest do osób w podeszłym wieku. Rekolekcje poprowadzi o. Zygmunt Perz SJ.

Rekolekcje integralne Uczeń wzięj ją do siebie 23-26.10.2003

Jest to kontynuacja rekolekcji Od-rodzeni z Maryją. Rekolekcje poprowadzi o. Jacek Bolewski SJ

Sesja formacyjna Poznanie i akceptacja siebie 7-11.11.2003

Sesję poprowadzą wspólnie o. Mariusz Plencler SJ i o. Zbigniew Leczkowski SJ (psycholodzy i kierownicy duchowni) oraz s. Urszula Wołoszczak RSCJ (teolog i psycholog) wraz z grupą współpracowników Ignacjańskiego Centrum Formacji Duchowej.

**Spotkania Matżeńskie – Dialog we dwoje 14-16.11.2003
5-7.12.2003**

Rekolekcje ignacjańskie: Drogi wiary 28.11.-3.12.2003

Rekolekcje skierowane są do wszystkich, którzy pragną pogłębienia swojej wiary, zarówno do osób, które nie miały do tej pory doświadczenia rekolekcji ignacjańskich, jak i do tych, którzy zasmakowali już Ćwiczeń Duchowych św. Ignacego Loyoli. Prowadzi o. Zbigniew Leczkowski SJ.

CZECHOWICE-DZIEDZICE

Wpływ obrazu Boga na życie osobiste 21-24.08.2003

W proponowanym skupieniu podjęte zostaną między innymi tematy: Kształtowanie się obrazu Boga w nas. Obrazy Boga jakie nosimy w sobie. Chrystus prawdziwym obrazem Boga. Prowadzi: Pan Piotr Bednarczyk, pedagog.

Poznać siebie 05-07.09. 2003

Sesja prowadzona będzie w formie warsztatów dających narzędzia do poznania własnych uwarunkowań i mechanizmów obronnych, które utrudniają rozwój relacji z ludźmi i Bogiem. Prowadzi: Pani dr Krystyna Kotowa, psycholog i terapeuta.

SESJE • SKUPIENIA • KURSY

Boża Opatrzność a ludzki lęk 26-28.09. 2003

Jaka jest relacja pomiędzy lękiem a Bożą Opatrznością? Miejsce i funkcja uczuć w życiu człowieka. Dlaczego przeżywamy lęk? Sposoby radzenia sobie z lękiem (ucieczka – zrozumienie – wykorzystanie dla rozwoju). Te i podobne problemy zostaną podjęte podczas skupienia. Prowadzi: Pani Dorota Przygrodzka, psychiatra oraz ekipa Domu Rekolekcyjnego.

KALISZ

Świat ikony – część II 16-21.08.2003

Świat ikony – część I 17-21.09.2003

Rekolekcje o Bożym Miłosierdziu 30.09-5.10.2003

Sesja: Jak udoskonalać relacje z bliźnimi? 9-12.10.2003

Sesja pomoże Ci uświadomić sobie trudności jakie masz w swoim życiu z innymi oraz rozpocząć proces pozytywnego kreowania siebie i relacji z innymi.

Rekolekcje adwentowe 11-14.12.2003

Rekolekcje młodzieżowe

Szkoła kontaktu z Bogiem I 20-24.06.2003

i 19-23.12.2003

Szkoła kontaktu z Bogiem II 24-29.06.2003

CZĘSTOCHOWA

Kurs duchowości ignacjańskiej 04-07.09.2003

Kurs poprowadzi ekipa Centrum i zaproszeni goście.

Osoba Jezusa w ewangelii według św. Łukasza 17-19.10.2003

Skupienie jest kontynuacją cyklu "Poznać Jezusa oczami ewangelistów" ukazującego osobę Jezusa w oparciu o poszczególne ewangelistów. Prowadzi o. Tadeusz Hajduk SJ.

Sakrament pojednania miejscem spotkania z Bożą miłością 19-21.12.2003

Skupienie przeznaczone jest dla osób, które pragną pełniej i lepiej przeżywać sakrament pojednania. Prowadzi o. Tomasz Oleniacz SJ.

EUROPEJSKIE CENTRUM KOMUNIKACJI I KULTURY (ECCC)

ul. Olecka 30,04-984 Warszawa-Falenica

tel. 22/872-04-41, fax 22/872-02-85

eccc@pro.onet.pl, <http://www.eccc.pl>

Sesja: Poznaj siebie 19-21.09.2003

Sesja jest prowadzona w formie warsztatów dających narzędzia do poznania własnych uwarunkowań i mechanizmów obronnych. Prawdziwe poznanie siebie pozwala przyjąć swoje słabości i otworzyć się na współpracę z taską Bożą. Sesję poprowadzi Krystyna Kotowa, psycholog i psychoterapeuta.

Opracowanie na podstawie stron internetowych oraz nadesłanych informacji: Danuta Piskorska

KALENDARIUM

- 30.07 – 08.08.2003 – Zgromadzenie Ogólne WŻCh – Nairobi, Kenia
Delegatami wspólnoty polskiej są: Ewa Dybowska,
Elżbieta Gleba i o. Dariusz Michalski SJ.
- 14-17.08.2003 – Spotkanie Rady Wykonawczej i Rady Głównej – Sulejówek
- 19-21.09.2003 – Sesja na temat rekolekcji w ciągu życia – Gdańsk
- 4-5.10.2003 – Spotkanie dla prewspólnot

INTENCJE II KRUCJATY MODLITWY ZA OJCZYZNĘ

- Lipiec 2003** – Za wolontariuszy, którzy pomagają w różnorodnych dziełach charytatywnych, aby poprzez ich świadectwo powiększał się krąg osób bezinteresownie służących bliźnim.
- Sierpień 2003** – O wyzwalenie naszego życia społecznego z korupcji.
- Wrzesień 2003** – Za nauczycieli i wychowawców, aby oprócz przekazywanej wiedzy, rozwijali w dzieciach i młodzieży troskę o najuboższych.
- Październik 2003** – Dziękując Bogu za 25-lecie postugi Ojca Świętego módlmy się o zdrowie i łaski Ducha Świętego na dalszą jego postugę Kościołowi w świecie i w Polsce.

Wspólnota w Misji. Biuletyn Wspólnoty Życia Chrześcijańskiego w Polsce. Kwartalnik. Cena 4 zł.

Redakcja: Małgorzata Golanowska, Marek Kwiatkowski. Skład i łamanie: Dorota Kulesza-Wrzosek.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania nadsyłanych materiałów.

Adres redakcji: Wspólnota w Misji, 02-532 Warszawa, ul. Rakowiecka 61, tel.: 54 28 890, fax: 848 94 99,
e-mail: sekretariat.wzch@wp.pl

ISSN 1508-1346